

STILLA
DIN
SJÄLS
LÄNGTAN

STILLA
DIN
SJÄLS
LÄNGTAN

SkandinaviskaBokforlaget.se

Jon L. Dybdahl

Det engelska originalets titel:

HUNGER: Satisfying the Longing of Your Soul, andra upplagan

Copyright © 2008, 2015, Jon. L. Dybdahl

Översatt till svenska av Birgitta Kip, 2020

Svensk utgåva © 2021: Skandinaviska Bokförlaget

SkandinaviskaBokforlaget.se

Om inget annat anges är bibelcitaten hämtade från

Bibel 2000: © 1999 Svenska Bibelsällskapet

1917: 1917 års översättning

Svenska Folkbibeln 2015:

Gamla testamentet: © 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Nya testamentet: © 1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm
och Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Omslagsfoto: Mostovyi Sergii Igorevich, Shutterstock.com

Tryck: EuroDream, Serbien 2021

ISBN: 978–91–7256–428–2

Samtliga rättigheter förbehållna. Ingen del av denna publikation får på något sätt reproduceras utan tillstånd från utgivaren.

Även av Jon L. Dybdahl

A Strange Place for Grace: Finding a God of Love in the Old Testament

Exodus (Bible Amplifier series)

Hosea-Micah (Bible Amplifier series)

Old Testament Grace

Mission: A Two-Way Street

Böcker som Jon L. Dybdahl har redigerat och bidragit till:

Adventist Mission in the 21st Century

Andrews Study Bible

DEDIKATION

Till Kathy

Älskad hustru, klok förtrogen, hängiven
sköterska och andlig lärare.

50 år tycks som en dag.

INNEHÅLL

Inledning	8
1. Den universella hungern	10
2. Tillbedjan: porten till gemenskap	24
3. Omvändelse, bekännelse, förlåtelse	40
4. Bön och meditation I	54
5. Bön och meditation II	70
6. Att studera och bli ledd	86
7. Gemenskap	102
8. Fasta	112
9. Ensamhet, tystnad och enkelhet	122
10. Varför ingen brådska?	134
11. Varför är min erfarenhet annorlunda?	148
12. Är andliga övningar lagiska?	160
13. Vilka är stadierna i den andliga tillväxten?	170
14. Vad ska jag göra nu?	182

INLEDNING

Denna bok föreslår en ny (men ändå gammal) definition av religion som kanske överraskar dig. När du inser dess innebörd kanske du upptäcker att du är förändrad. Å andra sidan kan du känna att du har kommit hem.

Under åtminstone hundra år tillbaka och med rötter ännu längre bakåt har största delen av den västerländska kristenheten definierat sig själv genom doktriner eller dogmer. Lära, bekännelse och doktriner beskrev trons natur (som i grunden handlade om att acceptera den med intellektet). Jag säger inte att intresset för doktriner är fel, men det har ofta trängt bort andra sidor av tron.

Kristendom ska vara ett sätt att leva – ett liv karakteriserat av gemenskap med Gud. Jesus var en religiös bombexplosion i människors tankar, eftersom de till slut insåg att han var Gud som umgicks med mänskligheten. Matteus kallar honom Immanuel – som betyder ”Gud med oss” (Matt. 1:23). Den gudomlig-mänskliga gemenskapen (ett nära tvåvägs-förhållande) som människan hade förlorat i Eden var Jesus nu på väg att återställa. När han lämnade vår värld för att återvända till himlen gav han sin Ande till sina efterföljare. Den heliga Anden var hans ständiga närvaro. Gud avsåg att kristendomen skulle vara ett ständigt pågående samspel med honom via Jesus genom den heliga Anden.

Syftet med den här boken är att förklara en del av detta, men i ännu högre grad vill den vara en inbjudan till dig. Jag uppmanar dig att acceptera denna ursprungliga definition av kristendomen och besluta dig för att leva ett liv tillsammans med Gud. Jag föreslår steg för att tillfredsställa den hunger som det obalanserade intresset och användandet av doktriner har orsakat i så många liv.

Följ med mig på denna resa. En del av det jag säger kräver noggrann uppmärksamhet och eftertanke. Du kanske inte alltid håller med mig, men jag tror att om du lyssnar och följer det kommer du att upptäcka en förändring hos dig.

NOTERA:

I början av varje kapitel finns citat riktade till ”medvandrande andliga pilgrimer”. Vilka är de? I många år har jag undervisat studenter om biblisk andlighet. Jag har upptäckt att det är en tvåvägskommunikation. De lär mig också. Deras ord och uppsatser (citatena är därifrån) har också välsignat mig. Kom med oss i vår pilgrimsgemenskap på denna andliga resa.

Kom också ihåg att när jag citerar eller refererar till andra källor eller författare så betyder inte det att jag håller med om allt som dessa författare har sagt eller skrivit, deras tro och idéer.

KAPITEL 1

DEN UNIVERSELLA HUNGERN

"Jag känner att mitt största behov är att göra mig själv tillgänglig för Gud, så att han kan tala till mig. Jag vill verkligen erfara Gud till fullo – inte på något extraordinärt sätt, utan bara kunna känna hans närvaro och ledning."

"Teologi kan ge dig betydelsefull information, men den kan inte tillfredsställa en trasig själs djupaste längtan."

"Det finns ingen resa till Gud – bara en resa med Gud."

— Medvandrande andliga pilgrimer

EN ENVIS HUNGER

Mänsklig hunger efter Gud är intensiv och finns överallt. Även om den undertrycks eller förnekas ropar den tyst från djupen. Sådan hunger är inte en önskan att lära sig något om Gud, utan snarare ett sökande efter att möta honom. Människor vill ta på, uppleva och känna det gudomliga – inte bara upptäcka fakta om Gud. Medan hungern påverkar alla människor är detta särskilt tydligt i västvärlden, speciellt på de platser där sekularisering och traditionell kristendom har blivit det vanligaste.

Jag förstår hunger, för den har drabbat mig också. 1984 hade jag just avslutat mina doktorandstudier i religion och undervisade på en kristen högskola. Tidigare hade jag gått igenom en andlig kris när jag arbetade som missionär i Thailand. Trots att jag hade växt upp som kristen och hade intellektuell kunskap om min tro hade jag aldrig haft erfarenheten som talade om för mitt hjärta att Gud helt accepterade mig. Att arbeta i en annan kultur fick mig i obalans, och jag hamnade i en kris. Till slut, efter ett intensivt sökande och kamp, fann jag förvisning om att jag var förlåten och accepterad av en nådefull Gud. Jag hade, som man säger, blivit ”född på nytt”.

Det ledde i sin tur till utmanande frågor. Hur kunde någon som var så socialt och utbildningsmässigt genomsyrad av kristendomen och som hade blivit ”född på nytt” fortfarande känna en sådan andlig hunger och törst? Jag visste att Gud älskade mig, men varför kände jag mig så långt borta från honom? Vad var det som pågick?

Jag började söka – ett inte speciellt hemligt sökande – för att finna Gud. Herren ledde mig in på vägen genom att börja undervisa mig om tillbedjan. För att väcka mig till den underbara känslan av närvaro som kommer när man tillber Jesus använde han sig av det enkla vittnesbördet från en person som hade sett förnyelse i sin församling genom innerlig tillbedjan. Gud använde kväkaren Thomas Kellys berättelse i *A Testament of Devotion*¹ för att värma mitt hjärta och

---

¹Thomas R. Kelly, *A Testament of Devotion* (New York: Harper and Row, 1941).

instruera mig. Henri Nouwen intensifierade begäret.² Genom dem och många andra källor började jag sakta återfå en känsla av Guds närhet och förändra en tillbedjan som en gång varit torr och nästan inte existerat trots att jag hade arbetat som missionär och pastor.

När jag började, först tveksamt, att berätta om vad jag trodde var mitt ensamma sökande lärde jag mig snabbt att jag inte var ensam. Lärarkollegor som undervisade även i andra ämnen än mitt började tala om sin egen andliga hunger. Rädda och darrande ledde en kolle-ga och jag på försök en kurs om andligt liv. Vi tog med oss gruppen på en retreat där de i små grupper talade om sina andliga resor. Till vår förvåning strömmade elever till klassen. I stort antal sökte sig studenter av alla de slag till kursen (som gav akademiska poäng). Detta hade aldrig hänt förut. Uppenbarligen delade lärare och elever samma hunger som jag hade upplevt. Jag minns tydligt svaret från en av studenterna när jag frågade: ”Varför har du valt den här kursen?” Med tydlig övertygelse svarade han: ”Alla lärosatserna har vi hört förr, men detta är vad vi behöver i våra liv.”

Under åren som följde lärde jag mig att denna hunger är allmän inom mitt samfund. När människor får tydlig undervisning om hur man verkligen upplever Gud påverkas de, för det är mat för deras hungriga själar.

Den formliga explosionen av intresse för andlighet inom kristen-
domen visar att min hunger är universell inom den kristna kyrkan. Böcker om bön, meditation, bibelstudium, tillbedjan och annan upp-
byggelseologi har mångfaldigats. Kurser på bibelskolor och kristna
högskolor likaväl som seminarier för allmänheten har snabbt spridit
sig. Efterfrågan fortsätter att öka.

Det är lätt att se samma trend i Västvärlden även utanför den
kristna sfären. Man kan lätt dokumentera den växande populariteten
hos Österns religioner. New Age-gurus möter en ivrig lyssnarskara,

---

²Henri J. M. Nouwen, *Making All Things New* (San Francisco: Harper and Row, 1981).

och böcker och tidskrifter om andliga ämnen är populära. Det som gäller i dag är att bestämma sig för vilken andlighet man ska följa. TV, filmer och andra populära medier är fulla av änglar, demoner, trollkraft och alla sorter av övernaturlighet man kan föreställa sig. Så även om folk inte är speciellt intresserade av att följa traditionella religioner vill de åtminstone röra vid gudomlig eller övernaturlig kraft. Grunden för hunger är densamma.

ORSAKEN TILL HUNGER

Den naturliga frågan att ställa i denna situation är: "Varför är en sådan hunger så akut just nu i västvärlden? Vad driver på detta omättligen begär?"

Delar av svaret är vår nuvarande historia och kultur. Liksom fysisk hunger är ett resultat av frånvaro av mat, kommer hunger efter Gud på grund av frånvaron av det gudomliga. "Upplysningen" som har pågått under de senaste 150 åren har intellektuellt trängt ut Gud från vårt liv. Även där en teoretisk tro på Guds existens har hållit sig kvar har han vanligtvis lite kontakt med det dagliga livet. Vetenskapen kan förklara i stort sett allting, även för många kristna. Ett följande kapitel (kapitel 12) utvecklar detta i mer detalj.

Fyra huvudfaktorer triggar denna hunger bland kristna och i de samhällen som i stor utsträckning är påverkade av den kristna tron. Den första är resultatet av hur vi har definierat religion som att acceptera vissa idéer med vårt intellekt. Traditionellt använder vi färdiga uttryck för vår tro för att förklara vår typ av religion. Många kyrkor använder den apostoliska trosbekännelsen. Reformerta församlingar har "bekännelser" som Westminsterbekännelsen. Som teologistuderande snart lär sig handlar dessa bekännelser inte om att bekänna synd utan är uttryck för ortodox dogmatik. Kristna använder sådana uttalanden för att visa sin renlärighet och klart visa skillnaden mellan sin egen och andras grupper. Alla dessa

försök visar dock en underförstådd definition av religion som först och främst något kognitivt och intellektuellt.

Kontrasten mellan denna definition av religion och de definitioner som används av icke-kristna slog mig med stor kraft en dag när jag undervisade om världsreligionerna. Muslimer definierar sig själva genom fem pelare. Den första pelaren bekänner att Gud är en och att Muhammed är hans profet. Förutom denna första pelare handlar de andra fyra pelarna om andligt liv och inte om doktriner. De kräver bön fem gånger om dagen, allmosor till de fattiga, ramadan som årlig fasta och pilgrimsresa till Mecka. För en muslim innefattar religionen en del doktriner, men den har mer att göra med det andliga livet än med intellektuell tro.

Många hinduer och buddister beskriver den speciella sekt eller gren av tro de tillhör genom den typ av meditation som de utövar. Genom sättet som dessa icke-kristna religioner utövas visar de att de i högre grad handlar om en form av tillbedjan eller andlig erfarenhet än om en filosofi eller idé.

Så det är inte konstigt att många kristna känner en hunger efter Gud, för deras definition (ofta bara undermedveten) om vad religion är avskärmar dem från det andliga livets grund – gemenskap med Gud.

Problemet blir ännu tydligare när vi tittar på den andra orsaken till hungern. Den definition av teologi som är accepterad av kristna strider mot att ta det andliga livet på allvar.

Det vanliga var att många i kyrkan talade om teologi i plural. Det fanns inte en teologi utan tre huvudsakliga grenar inom teologin. I första hand var det dogmatisk eller doktrinär teologi som handlade om doktriner och filosofi, och som lärde människor vad de ska tro på. I andra hand var det moralisk teologi som gällde etik och lärde människor hur de ska uppföra sig mot varandra och i samhället. Den tredje, mystiska eller fromma teologin fokuserade på det andliga livet och ledde människor i deras religiösa erfarenhet. För de flesta kristna har detta tredelade koncept försvunnit. Teologi har blivit singular

och avser bara den första kategorin. På så sätt har teologi för gemene man blivit nästan enbart doktrinär. Är det då så underligt att "teologi" för många verkar tråkigt och irrelevant? Så det borde inte vara någon överraskning att de som gräver djupt i ämnet ofta känner den största hungern efter Gud.

Den tredje orsaken till andlig hunger följer naturligt. På grund av den tidigare djupt inrotade förståelsen av religion och teologi har de ansvariga för att undervisa om kristendom på den högsta nivån ofta försummat att presentera det andliga livet. 1994 gjorde Murdoch Trust en undersökning som omfattade mer än 800 personer. Enligt undersökningen varierar synen på hur viktig andlighet och andligt liv är hos en pastor stort mellan församlingsmedlemmar, pastorer och seminarielärare.³ Församlingsmedlemmar nämner andlighet som det viktigaste hos en perfekt pastor. Pastorerna sätter det som nummer fyra. Seminarielärare räknar inte andlighet ens bland de fem viktigaste egenskaperna i pastorsutbildningen. Det viktigaste för dem är teologisk kunskap. Det som församlingsmedlemmen längtar efter är inte ens viktigt för dem som undervisar i kristendom på högsta nivå.

Jag är ett resultat av detta system. Från första klass gick jag i en kristen privatskola och pluggade religion och Bibeln enligt de krav som fanns. I 16 år var jag i detta system tills jag var klar med högskolan. Sedan började jag studera teologi och studerade vid två olika konservativa kristna seminarier för att slutligen doktorera. Jag ångrar inte den utbildningen. Den formade mig på många bra sätt och höll mig från droger och andra faror i samhället. Den fick mig också att älska Bibeln och tycka om att undervisa och diskutera teologi.

Å andra sidan baserades detta system på samma obalanserade definition av religion som jag har delat med mig av tidigare. Under dessa drygt 20 år av kristen undervisning gick jag åtskilliga kurser

---

³Återgivet i *Christianity Today*, 24 oktober 1994, s. 75.

om Bibeln och religion och lärde mig doktriner och kristendomens historia. På seminariet studerade jag Bibelns språk. Under hela denna tid gick jag inte en enda kurs som speciellt var inriktad på undervisning om och träning i det andliga livet. Det antogs att jag skulle be, men ingen krävde att jag läste någon bok om bön eller meditation. Mina lärare var bra människor, och jag tror att de trodde att jag skulle "få fatt på" det andliga livet på egen hand. När detta nu håller på att förändras måste vi erkänna att åtskilliga generationer uppfostrades på det sättet, och att det arvet oturligt nog fortsätter.

OBALANSERAD EFTERFÖLJD

Den fjärde och sista orsaken till hungern har att göra med det selektiva sätt på vilket vi har förstått och följt våra viktiga religiösa grundare. Karismatiskt begåvade grundare av religiös reform eller religiösa rörelser är normalt holistiska i sin inställning. Martin Luther är ett bra exempel i sin roll som grundare av den tyska protestantiska reformationen. Han fyllde många funktioner – som predikant, lärare, författare – och han hade till och med ett finger med i den musik som skapades i denna rörelse. Naturligtvis skrev han om och undervisade i teologi, och hans teologi resulterade i förnyelse. Men Luther var mycket mer än en teolog. Han var en viktig initiativtagare till ett förnyat andligt liv. Som före detta munk var han flitig när det gällde bön och skrev en bok om ämnet. Han bad regelbundet två till tre timmar om dagen och han hade ett motto som löd: "Den som har bett bra har studerat bra."⁴

När Luther dog försvann stegvis denna balanserade inställning till en kombinerad förnyad läromässig förståelse med en erfarenhet av närhet till Gud. Lutherdomen utvecklade huvudsakligen två linjer. Den första, konfessionell eller skolastisk lutherdom, bevarade det

---

⁴ Återgivet i E. M. Bounds, *Power through Prayer* (Grand Rapids: Zondervan, 1961), s. 37.

teologiska arvet efter Luther och utvecklade det ännu mer detaljerat.⁵ Den andra riktningen, pietismen, betonade den levande erfarenheten av den återuppståndne Kristus och att den hade en avgörande betydelse. Pietister var innerliga i sin hängivenhet och nitiska när det gällde Ordets förkunnelse. Medan pietismen hade ett visst inflytande triumferade konfessionalismen till slut och blev lutherdomens huvudfåra. Den ursprungliga holistiska synen på religion bleknade bort.

En liknande erfarenhet utvecklade sig när det gällde John Wesley och metodismen. John Wesley var en fullständig reformator. Teologiskt delade han reformationens teologi och den evangeliska erfarenheten. Tydligt och klart undervisade han om betydelsen av både personlig och social helighet, och han grundade en rörelse med allt det som behövdes för att nära det andliga livet. Hans system med små grupper (högst 12 medlemmar) och grupporganisation gav en mäktig förebild för personligt lärjungaskap och gudsfruktan i små grupper som krävde ansvar av dess medlemmar. Wesleys hängivenhet till Jesus ledde honom till att tillbringa två timmar om dagen i bön som vanligtvis började klockan fyra på morgonen.⁶

Wesleys död förde med sig förändringar inom metodismen. Vid slutet av 1800-talet hade man slutat med ”gruppmöten” och systemet med små grupper. Sådana små hängivna grupper som gav struktur och ansvar för det hängivna och andliga livet och som varit grundstrukturen inom metodismen kollapsade. Snart, från mitten av 1900-talet, var metodismen förmodligen mest känd för sin hängivenhet för socialt arbete. Försök att återuppliva det gamla systemet har än så länge bara varit delvis framgångsrikt.

Jag har sett något liknande hända inom Sjundedags Adventistsamfundet med Ellen White, grundare och profet. Som en fullständig religiös reformist hade hon en framstående roll i den

---

⁵ F. L. Cross, red., ”Lutheranism,” *The Oxford Dictionary of the Christian Church* (London: Oxford University Press, 1958). Se också ”Pietism”.

⁶ Bounds, s. 48.

doktrinreform som handlade om Jesus bokstavliga återkomst, Guds lags oföränderlighet och den holistiska synen på människan. Med sitt omfattande predikande, undervisande och författande ledde hon grundandet av skolor och etableringen av medicinska institutioner. Hon hade mäktiga erfarenheter av umgänge med Gud, var djupt gudshängiven och talade och skrev omfattande om andligt liv i alla dess former.

En undersökning av forskningen om hennes författarskap visar att efter hennes död har adventister till största delen studerat vad hon hade att säga om doktriner och kristen livsstil. För de flesta sjundedagsadventister har hon blivit en skiljedomare i teologiska frågor och en förespråkare för en konservativ livsstil. Det här säger jag inte för att förminska betydelsen av sådana bidrag, utan för att påpeka hur ensidiga de är. Det finns knappast någonting skrivet om hennes andlighet och undervisning om ett gudshängivet liv. För några år sedan lät jag en doktorand samla vad hon har skrivit om ånger och bekännelse. Mängden hon skrivit om det är häpnadsväckande, och ändå har samfundet gjort lite eller ingenting med detta material, för dess akademiska intresse ligger inom andra områden. Detsamma kan sägas om andra ämnen som gäller andliga ämnesområden.

Som ett försök att förminska hennes inflytande i teologiska ämnen har en del till och med sagt att hon är ju "bara en from författare". De ser det som ett sätt att förpassa det hon säger till andaktsrummet hellre än till klassrummet. Påståendet "bara en from författare" har stora och oroande konsekvenser. Är andlig teologi mindre viktig än dogmatisk teologi i församlingens liv? Är inte andlig teologi det yttersta resultatet av det kristna livet? Kanske vi snarare skulle säga "bara en teolog inriktad på doktriner" i stället.

Alla dessa faktorer hjälper oss att förstå varför det har växt fram en sådan hunger efter att möta Gud. Den form av kristendom som har kontrollerat de mest förekommande kyrkorna i västvärlden har lutat alltför långt mot den kognitiva, intellektuella förklaringen av

kristendom. Det borde därför inte komma som någon överraskning att många kristna, även de som har varit troende hela livet, längtar efter något som kan hjälpa dem att uppleva Gud.

Det förklarar också varför den karismatiska/pingstkyrkliga formen av kristendom är den absolut snabbast växande delen av kristenheten. Själva kärnan i denna rörelse är att Guds Ande är aktiv i världen och i den troendes liv, och då finner människor med en hunger efter erfarenhet ofta tillfredsställelse där. Det förklarar också varför fler och fler västerlänningar har sökt en religiös upplevelse i andra trossystem än kristendomen. Kristendomen de har sett eller hört om är ofta den mest förekommande, intellektuella sorten och de upplever den som torr, tråkig och irrelevant. Den senaste gurun eller New Age-läran talar ofta i första hand om upplevelsen av religionen snarare än om någon doktrin om Gud. I ökande utsträckning hungerar den postmoderna människan efter att bli direkt berörd av det gudomliga.

ÄR DET RÄTT ATT SÖKA GUD?

Är det rätt för någon att djupt därinne önska och att avsiktligt sträva efter ett riktigt möte med Gud? Eller är detta målet för en enklare själ som längtar efter den senaste spännande upplevelsen? Kan det vara en önskan om en upplevelse som undviker allvarlig eftertanke? Jag har redan föreslagit att andlig hunger är universell. Är det rätt att tillfredsställa den?

Orsaken till att jag tar upp det här ämnet är att många människor har ställt den här frågan på olika sätt. "Ska vi inte bara tro", frågar de, "och inte försöka uppleva Gud?" Några har gått ännu längre och hävdar att en önskan om en erfarenhet med Gud är en önskan från en omogen troende, som bara inte kan acceptera saker och ting utan att se dem. Jag hävdar att ett sökande efter att uppleva gemenskap med Gud inte är fel eller omoget, utan att det faktiskt är att följa en väg planerad av Gud.

För de flesta kristna är kanske det bästa sättet att handskas med sådana frågor att man hänvisar dem till Bibeln. Möter de som tror på Bibeln Gud? Vill de möta honom? Vandrar och samtalar de med honom och samspelar de med honom? Svaret är naturligtvis ett rungan-de ”Ja!” Det är faktiskt så att om du läser Skriften noggrant är en av de fantastiska saker som visar sig, en som ofta chockerar i vår kultur, den fria och ofta förekommande direkta kommunikationen mellan Gud och mänskligheten.

När vår familj reste som missionärer till norra Thailand var en av de första kulturella/religiösa skillnaderna vi lade märke till detta faktum – folket förväntade sig gudomliga ingripanden. De såg Gud eller den onde verka i det dagliga livet. Jag upptäckte att jag, den som förväntades vara religionsläraren, var mycket mer tveksam vad gällde Herrens närvaro och agerande än de som förutsattes behöva undervisas. Till slut konstaterade jag, till min förtret, att människorna runt omkring mig mycket mer liknade de bibliska helgonen än vad jag gjorde. Medan jag inte höll med om allt de tänkte var det nyttigt för mig att se att de, precis som Bibeln, verkligen trodde att Gud handlade och kunde upplevas.

Trots att vi skulle kunna säga mycket, mycket mer i det här ämnet tror jag att detta är tillräckligt för att klargöra den grundläggande tanken. Bibelberättelsen, både Gamla och Nya testamentet, förväntar sig att sann religion innebär en upplevelse av Guds närvaro. Israelitisk och kristen tro var och är inte bara en filosofi grundad på idéer, utan en religion baserad på ett pågående samspel med Gud. Om han inte hade en relation med sitt folk på riktigt skulle någonting vara fel.

DUBBEL LÄNGTAN

Hungern efter Gud ska inte förnekas, kvävas, undertryckas eller bortförklaras. Gud har gett oss den för att vi ska vårdas, omhuldas och tillfredsställas som bara han kan. Han avsåg att den skulle få oss

att söka efter honom, att ge oss iväg på en pilgrimsresa för att finna honom, och överraskas av upptäckten att innan vi började leta efter honom hade han redan länge sökt oss.

Som Thad Rutter så vackert uttryckte det, vi upptäcker *den dubbla längtan*.⁷ Först lär vi oss att vi har en längtan – en djup hunger efter Gud och en känsla av hans närvaro. När vi börjar följa denna intensiva längtan möter vi en andra, ännu större längtan. Guds hjärta längtar desperat efter oss. Det ökar vårt begär efter honom, och spiralen av gemensamhet fortsätter att växa.

En större förståelse av denna dubbla längtan kom till mig genom vår sonson Noah. Under flera månader bodde vår son och hans familj, inklusive Noah, i vår källare. Noah och jag var vänner, och varje morgon när han vaknade kom han uppför trappan och ropade på mig. ”Farfar, farfar, var är du? Jag har inte träffat dig än idag.” Vanligtvis var jag i mitt arbetsrum, och vi pratade och lekte en stund innan jag var tvungen att gå till jobbet. Som du lätt kan föreställa dig så längtade jag varje dag efter att få höra den rösten. Jag måste erkänna att jag till och med ringde mitt kontor flera gånger för att säga att jag var försenad till jobbet på grund av något här hemma. Noah hade sovit länge, och jag kunde inte möta dagen utan den där tiden tillsammans. Jag ville träffa min sonson till och med mer än han ville träffa mig. Jag kan bara svagt föreställa mig hur mycket Gud, vår himmelske Far, längtar efter att höra vår röst nå honom när vi säger: ”Far, Far, var är du? Jag har inte träffat dig ännu i dag.” Det visar den gudomligt föreskrivna ”dubbla längtan”.

---

⁷Thad Rutter, Jr., *Where the Heart Longs to Go* (Nashville: Upper Room Books, 1998), s. 17, 18 f.

SAMMANFATTNING

Det enda sättet att tillfredsställa vår tids djupa andliga hunger är att följa denna ”dubbla längtan”. Det är vad denna bok handlar om. Den inbjuder dig att på ett praktiskt sätt odla den andliga vägen som är umgänge med Gud som kan både möta din längtan efter honom och tillåta dig att sola dig i hans längtan efter gemenskap med dig. Om detta händer så kommer all annan sann religion att följa efter. Men om det saknas är alla andra religiösa riter meningslösa. Jag ber dig, följ med mig på resan.